

## DISPOSICIONS

### DEPARTAMENT D'ENSENYAMENT

#### **RESOLUCIÓ ENS/1355/2016, de 18 de maig, per la qual s'organitzen els cursos d'actualització i especialització equivalents al nivell C-1 per al perfeccionament de competències en els estudis d'italià.**

La disposició addicional primera del Decret 4/2009, de 13 de gener, pel qual s'estableix l'ordenació i el currículum dels ensenyaments d'idiomes de règim especial, preveu que les escoles oficials d'idiomes (EOI) poden organitzar i impartir cursos especialitzats per al perfeccionament de competències en idiomes, els quals poden tenir com a referència els nivells C-1 i C-2 del Consell d'Europa, segons es defineixen aquests nivells en el Marc europeu comú de referència per a les llengües.

Així mateix, els ensenyaments d'idiomes s'estructuren en el nivell bàsic, l'intermedi i l'avançat, els quals tenen com a referència les competències pròpies dels nivells A-2, B-1 i B-2, respectivament, del Consell d'Europa, segons es defineixen aquests nivells en el Marc europeu comú de referència per a les llengües.

D'acord amb aquesta estructura, l'alumnat que cursa actualment estudis d'italià a les EOI, en superar el nivell avançat disposa d'una certificació equivalent al nivell B2, i, per tal de possibilitar que aquell alumnat pugui assolir el nivell C-1, és necessari organitzar els cursos d'actualització i especialització corresponents.

La distribució temporal dels cursos es fa d'acord amb l'article 7 del Decret 4/2009, de 13 de gener, que disposa que els cursos han de ser de 130 hores lectives com a mínim, i en congruència amb la durada prevista a l'annex 1 del mateix Decret, s'ha previst que el nivell C-1 es dugui a terme en un únic curs acadèmic, estructurat en dos blocs temporals successius.

Per tot això, a proposta de la Direcció General de Formació Professional Inicial i Ensenyaments de Règim Especial,

Resolc:

#### —1 Objecte

Organitzar els cursos d'actualització i especialització del nivell C-1 per al perfeccionament de competències en els estudis d'italià, amb el contingut que es detalla a l'annex 1, i determinar l'escola oficial d'idiomes que els imparteix, que consta a l'annex 3.

#### —2 Objectiu

Ampliar l'oferta d'italià, que ara comprèn els nivells bàsic, l'intermedi i l'avançat, amb els cursos d'actualització i d'especialització del nivell C-1.

#### —3 Admissió de l'alumnat

Els criteris de prioritat en l'admissió de l'alumnat es detallen a l'annex 2.

#### —4 Accés

Per accedir als cursos d'actualització i especialització del nivell C-1 d'italià, cal haver obtingut el certificat de nivell avançat o tenir un certificat equivalent al nivell B2 del Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües (MECR) del Consell d'Europa.

Qui hagi obtingut el certificat de nivell avançat en convocatòries diferents de les de febrer o juny del mateix

CVE-DOGC-A-16148029-2016

any o bé disposi d'un certificat equivalent al nivell B2 ha de fer una prova d'ordre d'accés, el resultat de la qual determina l'ordre per a l'assignació de places.

#### —5 Seguiment i avaluació

La Direcció General de Formació Professional Inicial i Ensenyaments de Règim Especial durà a terme el seguiment i l'avaluació de la implantació, sense perjudici de les competències atribuïdes a la Inspecció d'Educació.

#### —6 Certificats

El Departament d'Ensenyament expedeix a proposta de les escoles oficials d'idiomes els certificats corresponents als cursos d'actualització i d'especialització del nivell C-1 per al perfeccionament de competències en els estudis d'italià.

#### —7 Proves específiques de certificació del nivell C-1

Les proves específiques de certificació del nivell C-1 es duen a terme d'acord amb el que estableix l'annex 4.

Contra aquesta Resolució, que exhaureix la via administrativa, les persones interessades poden interposar recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva publicació al DOGC, de conformitat amb el que preveu l'article 46.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Així mateix poden interposar potestativament recurs de reposició, previ al recurs contenciós administratiu, davant la consellera d'Ensenyament, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva publicació al DOGC, segons el que disposen l'article 77 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, i els articles 116 i 117 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, o qualsevol altre recurs que considerin convenient per a la defensa dels seus interessos.

Barcelona, 18 de maig de 2016

Meritxell Ruiz Isern

Consellera d'Ensenyament

#### Annex 1

Contingut dels cursos d'actualització i d'especialització equivalents al nivell C-1 per al perfeccionament de competències en els estudis d'italià.

#### Definició de nivell

L'ensenyament d'idiomes en aquest nivell té com a finalitat capacitar l'alumnat per utilitzar l'idioma amb flexibilitat, eficàcia i precisió en tot tipus de situacions, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, que requereixin comprendre i processar textos orals i escrits extensos i complexos, en diverses varietats estàndard de la llengua, amb un repertori d'estructures i de lèxic ampli i que tractin sobre temes tant abstractes com concrets encara que l'alumne no hi estigui familiaritzat.

## Objectius

### *Objectius generals*

Adquirir l'habilitat o capacitat per:

1. Utilitzar l'idioma amb flexibilitat i eficàcia, adaptant-se amb precisió i coherència al context, a les intencions i als interlocutors per comunicar-se de forma fluida i espontània, fins i tot en situacions complexes o en circumstàncies adverses (físiques, socials, psicològiques).
2. Utilitzar un repertori de recursos prou ampli i ric, tant lingüístics com no lingüístics, per comunicar-se gairebé sense esforç, mostrant de manera consistent un grau alt de correcció gramatical i lèxica i un domini ampli de les estratègies discursives.
3. Comprendre textos escrits i orals, extensos i complexos, de diferents tipologies, formats i temes, en les varietats estàndard de la llengua i en diversos registres, i captar-ne sentits implícits o càrregues connotatives, encara que, en el cas dels textos orals, l'accent sigui desconegut. Ser capaç de fer una síntesi d'aquests textos i eventualment verbalitzar-la oralment o per escrit, ajustant amb eficàcia l'expressió d'aquestes síntesis als recursos lingüístics de què es disposa per a un context específic.
4. Identificar i valorar les normes i convencions socials de les comunitats on es parla l'idioma objecte d'estudi, a partir de l'experiència de les pròpies normes i convencions, en contextos plurilingües i pluriculturals.
5. Utilitzar la consciència de la pròpia identitat cultural per aproximar-se a les altres cultures sense prejudicis i poder dur a terme actuacions de mediació cultural.
6. Establir un control conscient sobre els factors que condicionen el procés d'aprenentatge per tal d'assumir-ne la gestió i poder formular fites pròpies. Ser conscient que el context de la comunicació (presencial o no presencial, sincrònic o asincrònic, visual o auditiu, oral o escrit) i els nous gèneres textuais propiciats per les noves tecnologies (TIC) condicionen el discurs i poden implicar l'ús d'estratègies específiques tant en el procés d'aprenentatge com en l'ús de la llengua.

### *Objectius per destreses*

#### 1. Expressió i interacció oral

Produir, amb un alt grau de correcció gramatical i un repertori lèxic ampli i precís, textos orals ben estructurats, clars i detallats de diferents àmbits (personal, social, professional i acadèmic), sobre diversitat de temes, amb diferents funcions, fins i tot amb usos emocionals, al·lusius i humorístics, en interacció i dirigits a un únic interlocutor, un col·lectiu reduït o una audiència ampla.

Expressar-se espontàniament, amb flexibilitat, fluïdesa i pràcticament sense esforç, en diversitat de situacions, utilitzant, si escau, les tecnologies de la informació i la comunicació, per formular idees i opinions de manera precisa, prendre i mantenir la paraula i relacionar hàbilment la pròpia contribució al discurs amb la dels altres interlocutors, utilitzant un repertori ampli de lèxic i d'estructures, i suplint fàcilment les mancances amb l'ús de les estratègies adequades.

Resumir i sintetitzar informació provinent de textos de diferent tipologia i complexitat.

Seleccionar l'estil i el registre apropiats en funció de l'interlocutor o interlocutors.

#### 2. Expressió i interacció escrita

Produir, amb un alt grau de correcció gramatical i un repertori lèxic ampli i precís, textos escrits d'una certa extensió, clars, detallats, ben estructurats i cohesionats, amb objectius i funcions diverses, i de diferents àmbits (personal, social, professional i acadèmic).

Expressar-se amb flexibilitat, fluïdesa i pràcticament sense esforç, utilitzant, si escau, les tecnologies de la

CVE-DOGC-A-16148029-2016

informació i la comunicació, per formular idees i opinions de manera precisa, i relacionar hàbilment la pròpia contribució al discurs amb la dels altres interlocutors, suplint les mancances amb l'ús de les estratègies adequades.

Resumir i sintetitzar informació provinent de textos de diferent tipologia i complexitat sobre temes de diferents àmbits, amb un alt grau de correcció gramatical i l'ús d'un repertori lèxic ampli i ric.

Seleccionar l'estil i el registre apropiats en funció del lector o lectors.

### 3. Comprensió oral

Comprendre, amb cert detall i sense gaire esforç -fins i tot en condicions acústiques poc favorables-, textos orals conceptualment i lingüísticament complexos sobre temes concrets i abstractes, encara que no siguin de la seva especialitat, articulats a velocitat normal o ràpida, si l'accent li és familiar o té temps per acostumar-s'hi. Reconèixer els implícits i els usos al·lusius i connotatius, quan es disposa de context suficient, i identificar el sentit d'una àmplia gama d'expressions idiomàtiques i col·loquials.

Identificar els canvis de registre i reconèixer diferents varietats no estàndard de la llengua i llengüatges específics d'un grup social, generacional o professional.

### 4. Comprensió lectora

Comprendre amb detall textos escrits llargs, conceptualment i lingüísticament rics i complexos, sobre temes concrets i abstractes, tant si es relacionen amb el seu camp d'especialitat professional, com si no; copsar els implícits, els usos al·lusius i connotatius, i els matisos subtils, així com identificar el sentit d'una àmplia gama d'expressions idiomàtiques i col·loquials, sempre que es puguin tornar a llegir les seccions que puguin resultar difícils.

Reconèixer diferències d'estil en textos de caràcter literari, periodístics, tècnics, de divulgació, publicitaris, i administratius adreçats al públic en general, així com en textos de diferent tipologia publicats en diferents suports.

## Continguts

### **Competències generals**

#### *A. Actituds*

Els estudis sobre l'aprenentatge i l'adquisició de llengües donen una gran importància als factors psicològics i afectius en el procés d'aprenentatge de la llengua i de la cultura o cultures que representa. Aquests factors exerceixen la màxima influència en l'èxit o el fracàs de l'aprenentatge de la llengua i de les relacions interculturals en què es participa.

Una actitud és una disposició d'ànim que s'aprèn, tot i que de vegades estigui estretament relacionada amb trets de la personalitat. Per això, el professorat haurà d'assegurar-se que l'alumnat reconeix el pes de les actituds en el procés d'aprenentatge, que pot identificar les pròpies i treballar en el desenvolupament de les adequades per aconseguir l'èxit en l'aprenentatge.

#### 1. Actituds que afavoreixen l'èxit de l'aprenentatge

Potenciació de la motivació intrínseca, la curiositat i l'obertura cap a l'ampliació i millora d'àrees de coneixement ja treballades i cap a l'adquisició de nous coneixements.

Acceptació de la responsabilitat que com a individu i membre de la societat representa accedir a aprenentatges especialitzats.

Consciència de la importància de la gestió i control del propi procés d'aprenentatge.

Interès per manifestar creativitat i imaginació, i per experimentar l'ús de noves tecnologies (*moodle, wiki, facebook, etc.*) com a mitjà d'aprenentatge.

Valoració de l'autoestima, la responsabilitat personal, l'esforç, la concentració, la voluntat i les pròpies capacitats.

Valoració de l'adquisició d'estratègies que poden ser transferibles d'uns aprenentatges a d'altres.

Acceptació de les diferències en els estils d'aprenentatge i interès per aprendre i compartir noves formes d'adquirir i practicar coneixements.

Acceptació de la responsabilitat que suposa l'aprenentatge en grup.

Valoració de la crítica constructiva dels altres.

## 2. Actituds que afavoreixen el procés d'aprenentatge d'una llengua

Consciència de la importància d'un treball sistemàtic i constant per aconseguir avenços en l'aprenentatge.

Valoració de l'entorn i de tot tipus de situacions, incloses les derivades de l'ús de les Tecnologies de la Informació i la Comunicació, com a camp d'experimentació dels coneixements de què es disposa.

Consciència de la importància d'identificar les necessitats i els interessos personals, i de fixar objectius assumibles i observables a curt i mitjà termini.

Valoració de l'aprenentatge d'una llengua com a eina de creixement personal i professional.

Aprofitament dels coneixements i les experiències de què es disposa, tant lingüístiques com no lingüístiques, com a mitjà per facilitar l'adquisició dels nous coneixements.

Reconeixement de la utilitat de transferir els coneixements i les estratègies d'aprenentatge d'una llengua a una altra.

Consciència de la importància d'actuar com a mediador per ajudar a comunicar-se a persones que no disposen dels recursos lingüístics necessaris per fer-ho, i del fet que el paper de mediador serveix per consolidar els propis coneixements.

Reconeixement d'avenços i mancances com a producte del control del propi procés d'aprenentatge.

Consciència de la importància de l'avaluació com a instrument que permet regular el procés d'aprenentatge.

Consciència de la importància de l'autoavaluació com a mitjà d'avaluació i gestió del propi procés d'aprenentatge.

Consciència de la importància d'expressar-se amb correcció i precisió.

Consciència de la importància d'adequar els continguts de l'actuació oral o escrita al context comunicatiu en què aquesta es produeix.

Consciència de la importància d'escoltar els altres per aconseguir una interacció efectiva.

Valoració de l'altre com a font d'aprenentatge.

## 3. Actituds que afavoreixen l'adquisició d'una consciència intercultural

Valoració de l'enriquiment i creixement personal que suposa el contacte amb persones d'altres cultures.

Valoració de la llengua com a vehicle d'expressió d'una realitat social i cultural, de les seves creences i valors.

Interès per aprofundir en el coneixement de la pròpia identitat per tal de percebre les diferències respecte a les identitats de les persones pertanyents a la cultura o cultures de la llengua que s'estudia.

Consciència de la importància de conèixer les diferències culturals per actuar adequadament en diferents situacions de comunicació.

Reconeixement de la importància de l'observació com a mitjà per conèixer els hàbits i comportaments culturals d'altri.

CVE-DOGC-A-16148029-2016

Reconeixement de la dificultat, i de vegades la impossibilitat, de comparar realitats culturals diferents.

Anàlisi crítica de les pròpies valoracions d'altres cultures i acceptació de l'alteritat i la diferència: respecte i tolerància.

Acceptació de l'ambigüïtat de situacions que representen noves experiències de comunicació.

Reconeixement de possibles carències en competència cultural per entendre la resposta de l'interlocutor en situacions comunicatives determinades.

Consciència de la importància d'actuar com a mediador intercultural per ajudar a comunicar-se a persones que no disposen dels coneixements culturals necessaris per fer-ho.

### *B. Competència sociocultural*

El coneixement de la societat i de la cultura o cultures de la comunitat o comunitats en què es parla l'idioma objecte d'estudi és un aspecte del coneixement del món que té especial rellevància en el context de l'aprenentatge d'aquest idioma.

Aquest coneixement, conjunt de creences i valors que conformen la identitat dels individus i dels pobles, configura una manera de veure i entendre el món, i incideix en la forma de comunicar-se amb els altres, fent possible la modulació del discurs d'acord amb les pròpies necessitats i les del context. En aquest nivell caldrà assegurar que l'alumnat ja té assolida una consciència intercultural que li permet fer-se conscient i interpretar les situacions de comunicació i les convencions socials amb què es troba en els seus intercanvis interculturals, i alhora ampliar i aprofundir aquesta consciència en els nous àmbits temàtics que es tracten en aquest nivell.

A continuació es llisten els àmbits que poden estar relacionats amb els trets distintius de la societat i la cultura o cultures de la llengua que s'estudia.

Condicions de vida:

nivell de vida (diferències regionals, ètniques i de grup social),

habitatge, les prestacions socials (educació, sanitat, pensions...),

paisatge i clima,

medi ambient,

sostenibilitat,

trets socioeconòmics,

tecnologies de la informació i la comunicació.

Relacions interpersonals:

relacions de parentiu,

relacions entre generacions,

relacions entre persones,

relacions a la feina,

relacions entre diferents comunitats.

Estructura de la societat:

estructura familiar,

el món del treball,

lleis i normes,

grups socials, partits polítics, institucions, associacions...,

administració i institucions públiques i privades,

mitjans d'informació i comunicació.

Valors i creences:

cultura i tradicions,

història i identitat,

organització político-administrativa i institucions, religions, altres cultures i grups socials,

manifestacions artístiques (literatura, arts plàstiques...),

sentit de l'humor.

Llenguatge corporal:

gestos, expressions i postures,

distància i contacte físic,

ús del temps i durada dels senyals no verbals.

Convencions socials i comportaments rituals:

conversa (actituds, convencions i tabús),

actes de caràcter social,

pràctiques religioses i rituals,

actitud del públic en espectacles i cerimònies,

celebracions, festivals, balls...

### *C. Continguts nocionals*

El llistat següent de continguts nocionals inclou els conceptes bàsics a partir dels quals es desglossaran les subcategories corresponents amb els seus exponents lingüístics per aquest nivell.

Entitats:

expressió de les entitats i tot allò que hi fa referència.

Propietats:

existència,

quantitat,

qualitat,

valoració.

Relacions:

espai (ubicació absoluta i relativa en l'espai);

temps (situació absoluta i relativa en el temps);

estats, processos i activitats (aspecte, modalitat, participants i les seves relacions);

relacions lògiques (entre estats, processos i activitats): conjunció; disjunció; posició; comparació; condició; causa; finalitat; resultat;

relacions temporals (anterioritat, simultaneïtat, posterioritat).

### *D. Estratègies i habilitats lingüístiques*

#### 1. Estratègies comunicatives per a l'ús de la llengua

CVE-DOGC-A-16148029-2016

Tant en l'ús de la llengua per part dels nadius com en el procés d'aprenentatge, les persones (nadius o aprenents) realitzen actes comunicatius en les diferents habilitats lingüístiques (parlar, conversar, escoltar, escriure, llegir, mediar oralment i per escrit) i posen en funcionament diferents estratègies de comunicació per a dur-los a terme.

Les estratègies són un mitjà que l'usuari d'una llengua utilitza per mobilitzar i equilibrar els recursos de què disposa per tal de respondre a les exigències comunicatives d'una situació determinada i assolir amb èxit un objectiu concret. La utilització d'estratègies comunicatives suposa l'aplicació dels principis metacognitius: planificació, execució, avaluació i reparació, de les diferents formes de les habilitats comunicatives: la recepció, la producció, la interacció i la mediació.

El progrés en l'aprenentatge d'una llengua s'evidencia per la capacitat de l'aprenent de dur a terme actes comunicatius en les diferents habilitats lingüístiques, utilitzant estratègies comunicatives.

### 1.1 Estratègies de recepció (oral i escrita)

Planificació:

Mobilització i coordinació dels recursos de què es disposa: competències generals i comunicatives.

Utilització dels indicis contextuals en què es produeix la situació comunicativa per posar en funcionament els esquemes mentals de coneixements previs del món i de la situació específica en què es produeix l'intercanvi comunicatiu.

Adequació del tipus d'audició o lectura a les diferents intencions de l'oient o del lector, i a la funció i tipologia del text, per tal de preveure el contingut del text.

Execució:

Deducció, inferència i formulació d'hipòtesis sobre el significat del text i sobre les intencions de qui l'ha produït, a partir dels indicis contextuals i dels coneixements previs del lector o de l'oient.

Avaluació i reparació:

Verificació de les hipòtesis plantejades: encaix entre la comprensió del text i els indicis contextuals i els coneixements previs.

Revisió i nova formulació d'hipòtesi, si escau.

### 1.2 Estratègies de producció (oral i escrita)

Planificació:

Establiment dels requeriments de la tasca, identificació del context en què es produeix la situació comunicativa i avaluació dels propis coneixements generals i lingüístics.

Mobilització i coordinació dels recursos de què es disposa: competències generals i comunicatives.

Adequació del text (oral o escrit) al destinatari (funció i tipologia del text, àmbit i canal, registre, estructura i cohesió del discurs...).

Adaptació de la tasca i del missatge als recursos lingüístics disponibles (augment o disminució de la complexitat de la tasca i del discurs produït).

Establiment del que s'ha de produir i dels mitjans per fer-ho (orals o escrits) considerant l'efecte que pot produir en el destinatari o destinataris del missatge.

Execució:

Composició i articulació del discurs integrant elements verbals i no verbals.

Utilització dels recursos i de les estratègies de què es disposa per reajustar la tasca a l'alça.

Utilització d'estratègies d'evitació, circumloquis i paràfrasis, per compensar mancances de lèxic o d'estructures, sense interrompre del tot el discurs.

Utilització de tècniques per guanyar temps per pensar o per organitzar el discurs sense que hi hagi cap mena d'interrupció que bloquegi el discurs.

Avaluació i reparació:



CVE-DOGC-A-16148029-2016

En l'expressió oral, valoració de l'èxit de la comunicació o modificació del discurs per aconseguir-lo, a partir de la pròpia autoavaluació o la retroalimentació de l'audiència, a través de la seva reacció oral, gestual o d'expressió facial.

En l'expressió escrita, possibilitat de control de la producció, tant des del punt de vista comunicatiu com lingüístic (relectura, revisió, correcció...) per part de qui escriu o d'un possible lector.

### 1.3 Estratègies d'interacció (oral i escrita)

A més de les estratègies de recepció i comprensió indicades en els apartats anteriors, en el cas de la interacció oral hi ha un tipus d'estratègies específiques d'aquesta habilitat referides al control que els interlocutors tenen del procés. Aquestes estratègies són les següents:

#### Planificació:

Previsió dels tipus d'intercanvis possibles tenint en compte la informació que es comparteix i la nova informació que es vol donar o obtenir.

Coneixement de les regles de la interacció oral (torn de paraula i distància física dels interlocutors).

Coneixement de les regles de la interacció escrita d'acord amb la tipologia textual de què es tracti (notes, postals, cartes, correus electrònics).

#### Execució:

Capacitat per escollir una expressió adequada d'un repertori disponible de funcions discursives per començar els comentaris de manera apropiada, amb l'objectiu de prendre la paraula per poder portar la iniciativa en l'intercanvi o per guanyar temps i conservar-la mentre es reflexiona.

Capacitat per relacionar hàbilment la pròpia contribució amb la de l'interlocutor o interlocutors perquè la cooperació permeti desenvolupar un intercanvi exitós.

#### Avaluació i reparació:

Valoració de l'èxit de la comunicació o modificació del discurs per aconseguir-lo, a partir de la pròpia autoavaluació o la retroalimentació explícita o implícita que facilita l'interlocutor amb la seva reacció escrita, oral, gestual o d'expressió facial.

Capacitat de facilitar ajut i demanar-lo fent preguntes i responent-les per tal de comprovar que s'ha entès l'interlocutor i que s'ha estat interpretat correctament per tal d'evitar possibles malentesos i per aclarir possibles punts ambigus.

### 1.4 Estratègies de mediació

Són les que utilitza l'usuari de la llengua, quan fa el paper d'intermediari, en les activitats de mediació entre interlocutors que no es poden entendre directament, o entre un text oral o escrit i un parlant d'una llengua diferent de la dels textos.

#### Planificació:

Establiment dels requeriments de la tasca, identificació del context en què es produeix la situació comunicativa i avaluació dels coneixements del món, tant els propis com els de les persones entre les quals s'estableix la mediació.

Mobilització i coordinació dels recursos de què es disposa: competències generals i comunicatives.

Adaptació de la tasca i del missatge als recursos lingüístics disponibles i als de les persones per a les quals es fa la mediació (augment o disminució de la complexitat de la tasca i del discurs produït).

#### Execució:

Prendre consciència de les possibilitats i les equivalències de les dues llengües entre les quals es fa la mediació.

Composició i articulació d'un discurs oral a partir del missatge rebut integrant-hi elements verbals i no verbals, i formulació del nou missatge de manera pràcticament simultània i en temps real.

#### Avaluació i reparació:

Comprovació de la congruència entre els dos textos (el d'origen i el produït) a nivell comunicatiu.

Comprovació de la coherència dels dos textos a nivell lingüístic.

En el cas d'una mediació escrita, en la traducció d'un text escrit pot ajudar a l'èxit la consulta de diccionaris o obres de referència o de persones competents en el tema de què es tracta.

## 2. Estratègies per a l'aprenentatge de la llengua

Les estratègies d'aprenentatge afavoreixen el procés d'aprenentatge propi en la mesura que, d'una banda, promouen que l'alumne assagi amb els mitjans, les tècniques i els procediments que li resultin més rendibles i, de l'altra, estimulen el desenvolupament de l'autonomia i del treball col·laboratiu, així com de la responsabilitat en l'aprenentatge.

La capacitat d'aprenentatge també es pot concebre com la predisposició o l'habilitat per descobrir allò que és diferent, tant si es tracta d'una altra llengua, com d'una altra cultura, d'altres persones o de nous coneixements. Segons els aprenents, saber aprendre pot incloure graus i combinacions de molts aspectes del saber ser, dels coneixements i del saber fer.

Les estratègies que s'enuncien a continuació segueixen els passos del procés d'aprenentatge d'una llengua i, encara que algunes poden formar part del bagatge conscient o inconscient de l'aprenent de llengües, en tots els casos es poden practicar i fer-les conscients per tal d'utilitzar-les i automatitzar-les per agilitar l'aprenentatge.

### 2.1 Estratègies cognitives

Reflexió sobre la comunicació, la llengua i la cultura. Reflexió sobre el fet comunicatiu i els diferents elements contextuals que conformen una situació comunicativa.

Aprofundiment i consolidació del procés de consciència i explicitació de coneixements sobre la comunicació, la llengua i la cultura.

Formulació d'hipòtesis referides al significat, funció o ús de diferents elements o aspectes de la llengua i de la cultura. Raonament i verificació de les hipòtesis formulades.

Reconeixement de les normes d'ús de la llengua estrangera per analogia amb les pròpies o a partir d'exemples contextualitzats.

### 2.2 Estratègies metacognitives

Reflexió sobre el procés d'aprenentatge:

Coneixement de la terminologia necessària.

Reconeixement dels propis errors i dels mitjans per solucionar-los.

Utilització de tècniques d'estudi i altres eines de treball.

Coneixement i control del propi estil d'aprenentatge.

Coneixement i control del propi procés d'aprenentatge.

Utilització de l'autoavaluació i la coavaluació com a elements de millora del procés i del producte.

### 2.3 Estratègies socioafectives

Desenvolupament d'estratègies que permeten a l'aprenent valorar i reforçar la seva motivació per practicar la llengua, i col·laborar amb d'altres per al seu aprenentatge.

Acceptació de possibles malentesos en una situació comunicativa i mobilització dels recursos i tècniques disponibles per evitar-los.

Formulació d'objectius clars, precisos i possibles per reforçar l'automotivació. Consciència de la importància dels companys com a font d'aprenentatge a classe i fora de classe.

Capacitat d'oferir i demanar ajut per construir el propi coneixement.

Predisposició a rebre la retroalimentació del professor i de parlants amb domini de la llengua sobre el procés d'aprenentatge.

Interès per reflexionar sobre el propi procés d'aprenentatge per tal de millorar-lo.

Aprofitar totes les ocasions possibles per establir contacte, fora de l'aula, amb la llengua que s'aprèn (contacte

amb persones, lectures, audicions...).

Capacitat de risc per experimentar amb les noves tecnologies com a forma d'enriquir els aprenentatges.

## **Competència lingüística comunicativa**

### *A. Competència pragmàtica*

#### 1. Funcions

Actes de parla que inclouen, a més a més de la pròpia emissió d'un enunciat amb sentit, la intenció de l'agent que el produeix i l'efecte en l'interlocutor, així com el context social i cultural en què s'insereixen.

##### 1.1 Coneixements i informació

Identificar i identificar-se; donar informació; modular la informació personal que es dona; confirmar la informació prèvia; descriure i narrar; expressar coneixement; expressar desconeixement; expressar habilitat per fer alguna cosa; expressar que es recorda o no es recorda una cosa.

##### 1.2 Opinions, creences i hipòtesis

Donar l'opinió; demanar valoració; valorar; posicionar-se a favor o en contra; preguntar si s'està d'acord amb alguna cosa; invitar a l'acord; expressar acord i desacord; rebatre; expressar certesa i evidència; expressar manca de certesa i evidència; invitar a formular una hipòtesi; expressar possibilitat; expressar obligació i necessitat; expressar falta d'obligació i necessitat.

##### 1.3 Propòsits d'acció: intencions, decisions, voluntat

Expressar plans, intencions i decisions; expressar plans i intencions frustrats; fer propostes i suggeriments; rebutjar una prohibició; proposar i suggerir; acceptar i rebutjar una proposta; acceptar una ordre, petició o prec; negar-se a obeir una ordre, a acceptar una petició o un prec; prometre i comprometre's; oferir-se per fer alguna cosa.

##### 1.4 Actes directius i persuasius (que tenen com a finalitat que la persona destinatària faci o no faci alguna cosa).

Demanar l'opinió; demanar informació; demanar pel coneixement d'alguna cosa; demanar confirmació; demanar si es recorda o s'ha oblidat d'alguna cosa; preguntar per l'habilitat de fer alguna cosa; demanar pels gustos i pels interessos; demanar per preferències; demanar per desitjos; demanar per plans i intencions; demanar per l'estat d'ànim; donar una ordre o instrucció; demanar un favor; demanar objectes; demanar ajuda; pregar; repetir una ordre prèvia o pressuposada; demanar permís; donar i denegar permís; prohibir; oferir i convidar; sol·licitar confirmació d'una proposta prèvia, oferiment o invitació; aconsellar; advertir; amenaçar; retreure; tranquil·litzar i consolar; animar; intentar convèncer.

##### 1.5 Sentiments, actituds, estat físic i anímic

Expressar gustos i interessos; mostrar interès i escepticisme; explicar plans i intencions; expressar aprovació i desaprovació, aversió, preferència, desitjos, alegria, satisfacció, tristesa, indiferència, aflicció, plaer, diversió, avorriment, afartament, enuig, indignació, por, ansietat, preocupació, nerviosisme, angoixa, empatia, alleujament, esperança, decepció, resignació, penediment, sorpresa, estranyesa, admiració, orgull, afecte i sensacions físiques.

##### 1.6 Relació social: actituds envers les altres persones

Saludar; respondre a una salutació; adreçar-se a algú; presentar a algú; respondre a una presentació; preguntar per la necessitat d'una presentació; sol·licitar ser presentat; donar la benvinguda a algú; respondre a una benvinguda; disculpar-se; respondre a una disculpa; agrair; respondre a un agraïment; expressar el condol; proposar un brindis; felicitar; formular bons desitjos; respondre a felicitacions i bons desitjos; acomiadar-se.

##### 1.7 Estructuració del discurs

CVE-DOGC-A-16148029-2016

Sol·licitar que comenci un relat i reaccionar; introduir el tema del relat i reaccionar; indicar que se segueix el relat amb interès; controlar l'atenció de l'interlocutor; introduir un fet; organitzar la informació; connectar elements; reformular el que s'ha dit; destacar un element; introduir paraules d'una altra persona; citar; encetar una digressió; tancar una digressió; rebutjar un tema o un aspecte del tema; interrompre; indicar que es pot reprendre el discurs; demanar a algú que guardi silenci; cedir la paraula; indicar que es desitja continuar el discurs; concloure el discurs; introduir un nou tema; proposar el tancament; rebutjar el tancament introduint un nou tema; eludir compromisos.

## 2. Competència sociolingüística

Atès que la llengua és un fenomen sociocultural que incideix en la forma en què les persones es comuniquen i que comporta una manera de veure i d'entendre el món, cal posar èmfasi en els aspectes de l'ús de la llengua que es relacionen amb aquest fenomen i que conformen la competència lingüística. A continuació es llisten els aspectes que caldrà incorporar en el curs del procés d'ensenyament-aprenentatge d'aquest nivell:

2.1 Marcadors lingüístics de relacions socials que reflecteixen les diferències en l'estatus de les persones interlocutores, la proximitat de la relació i el registre del discurs, i es manifesten en contextos poc habituals:

La selecció i l'ús de les formes de rebuda, de presentació, de comiat, d'interpel·lació i de reacció a aquestes formes.

La selecció i l'ús de les formes per reaccionar davant d'informacions relacionades amb els nous àmbits temàtics que es tracten en aquest nivell i per reaccionar en les situacions que es generen.

La selecció, l'ús i el canvi, si escau, de formes de tractament, formal, informal, familiar, segons la confiança, el respecte, l'acostament o el distanciament que es vulgui mostrar.

Les convencions en els torns de paraula (cara a cara, per telèfon o SMS, i en xats, fòrums, xarxes socials i altres entorns virtuals).

Les demostracions de deferència (per raó d'edat, sexe, estatus...).

2.2 Convencions socials (per exemple, fórmules de cortesia) que varien d'una cultura a una altra, la inadequada aplicació de les quals entrebanca o impossibilita el funcionament dels principis de cooperació i pot comportar malentesos interculturals.

Les convencions socials poden respondre a aspectes que cal identificar:

determinades actituds, valors o creences,

les relacions interpersonals entre els interlocutors,

determinats rituals de comportament,

l'estat d'ànim dels parlants,

temes que poden resultar tabú.

2.3 Reconeixement d'expressions de saviesa popular –component significatiu de l'aspecte lingüístic de la competència sociocultural– i de grafits, eslògans publicitaris a la televisió o a la vestimenta, plafons als llocs de treball, amb la mateixa funció: refranys, expressions idiomàtiques, cites, frases tòpiques, referències a aspectes culturals propis dels contextos on es parla la llengua (de la literatura, de la televisió, de la política...) i utilització dels usos més freqüents d'aquestes expressions.

2.4 Diferències de registre referides a diversos usos de la llengua en contextos diversos (formal, estàndard, informal, familiar, col·loquial, íntim...).

Reconeixement i producció, en diferents contextos, d'expressions i col·loquialismes, elements estilístics que permeten un ús emotiu, al·lusiú, humorístic... del discurs (llargada de les frases, frases fetes, ús forçat del lèxic o de determinades estructures...).

2.5 Reconeixement d'indicadors lingüístics de procedència geogràfica, grup professional, social, generacional... Aquests indicadors poden ser de:

lèxic (doble sentit, sentit malsonant, paraules malsonants...), accent, entonació.

2.6 Aspectes paralingüístics (sons, onomatopeies, interjeccions, falques, mots crossa, preguntes de farciment, gestió dels silencis, ús d'icones, abreviatures, sigles i diferents elements tipogràfics).

## 2.7 Llenguatge corporal en diferents contextos i cultures:

Proxèmica (usos de l'espai: distància i contacte físic entre persones en la interacció).

Quinèsica (gestos, expressions i postures que denoten estats d'ànim).

Cronèmica (ús del temps i durada de diferents senyals no verbals: una abraçada, una mirada, una encaixada de mans...).

### *B. Competència discursiva*

Pràctica social articulada a partir de l'ús contextualitzat de la llengua oral o escrita.

Elements relatius a la formació i l'ús del text i del discurs. Anàlisi de l'enunciat, com a unitat bàsica del discurs, i de la seva combinació per formar textos significatius.

## 1. Organització del discurs

### 1.1 Adequació al context

Relació del text amb la situació de comunicació. Reconeixement, identificació i selecció de:

1.1.1 Els indicis situacionals i la intenció comunicativa. Identificació de la ironia, l'humor, el sarcasme...

1.1.2 Funció comunicativa del text.

1.1.3 Tipus de text i format.

1.1.4 Varietat i registre:

Diferències d'ús entre el codi oral i l'escrit.

Registre formal, informal i neutre; distinció clara de les situacions que determinen un cert estil (periodístic, cartes al director, anuncis, avisos...).

Variants estàndard i no estàndard.

1.1.5 Tema: enfocament i contingut.

Pertinència i riquesa de continguts.

Selecció de recursos per organitzar el discurs adequat al nivell.

Planificació segons les persones destinatàries o persones interlocutores.

Planificació segons el contingut (carta, exposició, narració...).

Ús d'elements no verbals per il·lustrar el discurs (notes, dibuixos, esquemes, gràfics, fotos...).

### 1.2 Coherència textual

El text com a unitat global de significat.

1.2.1 Pertinència del contingut.

Selecció de contingut rellevant.

1.2.2 Estructuració del contingut. Ordenació lògica de les idees.

1.2.3 Selecció de les estructures morfosintàctiques i del lèxic adequats.

### 1.3 Cohesió textual

Organització interna del text. Relacions sintàctiques i semàntiques (fenòmens gramaticals i lèxics) que connecten els enunciats d'un text entre si. Mecanismes i recursos per a l'inici, el desenvolupament i la conclusió de la unitat textual.

1.3.1 Inici

CVE-DOGC-A-16148029-2016

Inici, introducció del tema: *innanzitutto, prima di tutto, riguardo a, a proposito di, per quanto riguarda...*

Recursos específics del discurs oral.

*Gentili ascoltatori/spettatori, vorrei ringraziarvi di essere venuti, chi si vede! cosa avete combinato ultimamente? non ci crederai ma..., indovina un po'...*

Recursos específics del discurs escrit.

*In risposta a, mi dispiace comunicarLe, sono lieto/a di informarvi, facendo riferimento a ...*

### 1.3.2 Desenvolupament

Correferència (ús d'articles, pronoms, demostratius; concordança de temps verbals): *Questi sono affari miei, appunto di questo volevo parlare...*

Anàfora, catàfora, dixi: *La prego di andare avanti con la procedura; ne sanno troppe...*; dixi textual (fórmules fixes d'identificació: *suddetto, in seguito, più in basso...*; substitució per hiperònims i per hipònims: *chiesa / luogo di culto, mitragliatore / arma da fuoco, gatto / felino, spremiagrumi / utensile da cucina*; substitució per proformes lèxiques: *L'Italia vince il Mondiale di calcio, uno dei fatti più importanti del 2006.*

Reformulació. Paràfrasi i aclariments: *altrimenti detto, in altre parole, per farla breve...*

Èmfasi: *a maggior ragione, tanto...*

Enumeració, seqüenciació temporal: *di primo acchito, subito dopo...*

Exemplificació: *a mo' d'esempio...*

Al·lusions, referències, cites i evocacions: *tenuto conto di, in quanto a ...*

Reforç. Precisió/matisació: *in particolare, specie, in effetti, allo stesso modo...*

Contrast: *ciononostante, d'altro canto, in ogni caso, sia come sia, alla fin fine...*

Introducció de subtemes: *passiamo al punto successivo, d'altronde, non solo ... ma anche, come ho già detto prima...*

Personalització: *per quanto mi riguarda, personalmente, a mio avviso, dal mio punto di vista...*

Disgressió: *tra parentesi, per inciso...*

Recuperació del tema: *dove eravamo?, come stavo dicendo, tornando sull'argomento...*

La connexió: ús d'elements d'enllaç i organització del text.

Addició: *per di più, per giunta...*

Condicció: *a meno che, basta che, a patto che, purché, casomai...*

Causa: *dovuto a, per questo motivo, dato che, per questo fatto...*

Conseqüència: *fino al punto che, di conseguenza, sicché...*

Finalitat: *allo scopo di, con l'obiettivo di, in modo da...*

Oposició: *ora, orbene, tuttavia, (ciò) nondimeno, ciononostante, peraltro...*

Concessió: *è vero che / certo che... ma..., pur + gerundio, a dispetto di...*

Recursos específics del discurs oral.

Cessió del torn de paraula: *a voi la parola, ora è il tuo turno, tocca a te! ...*

Sol·licitar a l'interlocutor que comenci: *per cortesia, prego, parla pure! ...*

Indicar que se segueix el relat amb interès, amb incredulitat: *ma veramente? Stai scherzando? Non ci credo, fai sul serio? Mi prendi in giro! Dai! ...* Amb indiferència o resignació: *Peccato! Cavolo! Peggio per lui/lei!*

Admiració: *Mi meraviglio! Beato/a te!*

Paper de la persona interlocutora. Petició i demostració de comprensió, petició d'aclariments: *hai capito cosa intendo dire?, mi segui?, ho perso il filo, non so se mi sono spiegato/a bene...*

CVE-DOGC-A-16148029-2016

Recursos dilatoris, ús de mots falca: *ecco, allora, ma, vediamo, niente, beh, sai, capirai!, magari!,...*

Rebutjar un tema: *questo non c'entra, per niente; non sono fatti / affari tuoi; non esiste proprio; il problema è tutt'altro; e basta, finita lì...*

Recursos específics del discurs escrit.

La puntuació com a recurs de cohesió d'un text escrit: usos dels signes de puntuació.

Utilització de la coma per evitar ambigüitats: *ha chiamato Anna? / ha chiamato, Anna?*

Presència de coma en les duplicacions de constituents de l'oració: *La mostra, noi l'abbiamo vista.*

### 1.3.3 Conclusió

Resum/Recapitulació: *tutto sommato, per concludere, in fin dei conti, per dirla tutta, facciamo il punto...*

Recursos específics del discurs oral: *La smetti?, Su, figurati!, Macché!*

Recursos específics del discurs escrit.

Textos codificats (cartes, etc.): *In attesa di una Sua risposta, colgo l'occasione per porgere distinti saluti, La prego di voler gradire i miei più distinti saluti...*

Altres recursos: preguntes retòriques, ús de l'humor, cites...

## 2. Textos i àmbits d'ús

### 2.1 Expressió i interacció oral

2.1.1 Converses de caràcter col·loquial i transaccional.

2.1.2 Converses de caràcter formal o semiformal.

Monòlegs espontanis o preparats, adreçats a una audiència: narracions de fets, experiències; exposició argumentada d'idees i presentacions de temes d'interès general o d'especialitats conegudes per l'alumne.

2.1.3 Participació en tertúlies i debats.

2.1.4 Participació en activitats d'aprenentatge i d'avaluació (presentacions d'un tema d'interès personal o professional, debats, simulacions, enquestes, entrevistes...).

2.1.5 Anuncis publicitaris.

2.1.6 Participació en *xats* de veu, *skype*, videoconferències i altres eines d'expressió i interacció que ens ofereixen Internet i les TIC.

### 2.2 Expressió i interacció escrita

2.2.1 Cartes formals: de sol·licitud, acceptació, reclamacions, queixes...

2.2.2 Escrits personals, informes i articles relacionats amb els estudis, la feina, i amb especialitats conegudes per l'alumne.

2.2.3 Formularis de reclamació, comunicat d'accidents o sinistres.

2.2.4 Articles d'opinió (cartes al director, revista de l'escola, crítiques d'espectacles...).

2.2.5 Apunts, resums i síntesis.

2.2.6 Escripura creativa (cançons, poemes, contes, altres textos literaris...).

2.2.7 *Xats*, *blogs*, *piulades* i altres textos que es generen mitjançant Internet i les TIC

### 2.3 Comprensió oral

3.3.1 Notícies, reportatges, debats, tertúlies... emesos per ràdio o televisió

3.3.2 Espectacles en directe (teatre, cinema, esports, concerts, cançons...)

3.3.3 Discursos, conferències... en directe o a través de la ràdio, la televisió o Internet

## 2.4 Comprensió escrita

### 2.4.1 Notes personals al·lusives (correus electrònics...)

### 2.4.2 Diaris i revistes

### 2.4.3 Textos literaris (novel·la, assaig, poesia...)

### 2.4.4 Manuals d'instruccions, catàlegs i prospectes

### 2.4.5 Tires còmiques i acudits

### 2.4.6 Anuncis publicitaris

### 2.4.7 Diccionaris bilingües i monolingües, de sinònims i antònims, ideològics, gramàtiques i altres recursos lexicogràfics.

### 2.4.8 Mediació escrita

## **Competència lingüística**

### 1. Lèxic i aspectes semàntics

1.1 Ampliació de repertoris lèxics d'acord amb els objectius especificats per a aquest nivell en un ample ventall de registres formal, informal, col·loquial... (*noncuranza, menefreghismo; splendido, bello, figo...*) i de varietats geogràfiques (*ragazzino, piccirillo, cinno; sedia, cadrega, seggiola...*), històriques (*salario, pasdaran...*) i socials (*bracciante, bottegaio...*) de la llengua.

Relacions de sinonímia, antonímia, mots polisèmics, precisió lèxica en diferents camps semàntics i famílies lèxiques.

Sinonímia: *assistere, curare, sorvegliare, badare; domestica, inserviente, donna di servizio...*

Antonímia: *assente, presente; timido, spavaldo; egemonia, sottomissione; esitare, decidersi...* També antònims formats per prefixos: *contento, scontento; motivato, demotivato; felice, infelice; tipico, atipico; sicuro, insicuro...*

Polisèmia: *albero, banco, testata, papera...*

Homonímia: *foro, corso, botte, fiera...*

Hiperonímia, hiponímia: *scrivania/ tavolino, scrittoio, cattedra; dolce/ torta, crostata...*

Cultismes, neologismes i vulgarismes: *infatuazione, innamoramento, cotta; amoreggiare, civettare, flirtare; sgradevole, brutto, cesso...*

### 1.2 Formació de les paraules. Mecanismes de derivació

#### 1.2.1 Derivació mitjançant sufixació.

Derivació de noms i adjectius (diminutius, augmentatius, despectius...).

Derivació amb sufixos en -ario/-aio/-aro, (*bancario, dirimpettaio, scolaro...*), -ino/-one/-ione (*garibaldino, polentone, donnone, imbroglione...*), aiolo/-aiuolo/-arolo (*boscaiolo, borsai(u)olo, spinarolo...*), -iere/-iero (*doganiere, giornaliero...*), -ista (*nutrizionista, animalista, saccopelista...*)

Verbs derivats d'altres verbs mitjançant sufixos intensius: *cantare (cantichiare), ridere (ridacchiare), fumare (sfumachiare), bere (sbevazzare)...*

#### 1.2.2 Derivació mitjançant prefixació

Prefixos de noms: bi- (*bisettimanale*); cis- (*cispadano*), sub- (*subalpino*), neo- (*neodiplomato, neopatentato*), anti- (*anticamera*)... Prefixos de relacions jeràrquiques: pro- (*pronipote*), sotto- (*sottosegretario*), sub- (*subcomandante*), vice-, (*vicere*)...

Prefixos de verbs: a- (*addolcire*), ante- (*anteporre*), s- (*sbloccare, strafare, snidare*), de- (*deportare*), dis- (*disfare*), ri- (*ricostruire*), re- (*reidratare*), co- (*coabitare*), sotto (*sottoscrivere*), per- (*percorrere*)...



CVE-DOGC-A-16148029-2016

Prefixos d'adjectius: *a-* (*amorale*); *dis-* (*disonesto*); *anti-* (*anticlericale*); *in-* (*inefficace*)...

Derivació culta. Prefixos grecs i llatins: *tele-* (*telecinesi*), *semi-* (*seminterrato*), *ex-* (*ex novo*); *circum-* (*circonvallazione*)...

### 1.3 Formació de les paraules. Mecanismes de composició

Substantius compostos: nom+nom (*pescecane*), adjectiu+nom (*galantuomo*), nom+adjectiu (*camposanto*), verb+nom (*guastafeste*), verb+verb (*saliscendi*), preposició+nom (*sottoscala*), adverbi+verb (*malvivente*)...

Adjectius compostos: adjectiu+adjectiu (*tragicomico*), adjectiu+nom (*verdeacqua*), adverbi+adjectiu (*malsano*), adverbi+verb (*maleducato*)...

Verbs compostos: nom+verb (*manomettere*), preposició+verb (*sottostimare*).

Paraules formades amb prefixoides: *multi-* (*multidisciplinare*), *bio-* (*bioterrorismo*), *crono-* (*cronologico*), *mono-* (*monocale*), *aero-* (*aerobico*), *semi-* (*semichiuso*)..., i sufixoides: *-grafia* (*idrografia*), *-fago* (*antropofago*), *-logo* (*ufologo*), *-teca* (*paninoteca*)...

Substantius precedits d'una preposició: *all'antica*, *alla svelta*, *all'improvviso*, *con le buone*, *con le cattive*...

Ús de l'adjectiu en funció d'adverbi en algunes expressions: *rigare dritto*, *parlar piano*, *dire chiaro e tondo*...

### 1.4 Abreviacions. Sigles. Acrònims

Mecanisme d'abreujament de paraules del registre estàndard, registre familiar, registre formal: *Raga*, *Prof.*, *Gent.mo*, *Spett.*, *Dott.ssa*, *F.lli*, *S.p.A.*, *AIDS*, *ONLUS*...

1.5 Interjeccions i expressions: *mah*, *uffa*, *to'*, *boh*, *oddio*, *per carità*, *poveri noi*, *si figuri*, *mi faccia il piacere*, *neanche per sogno*...

### 1.6 Mots transparents i pròxims

Falsos amics. Interferències lèxiques més freqüents (calcs i barbarismes).

1.7 Préstecs i mots d'origen estranger: anglicismes (*look*, *slow food*, *day hospital*...), galicismes (*tailleur*, *cyclette*, *brioche*...), hispanismes (*siesta*, *machete*, *movida*...), gemanismes (*wurstel*, *phon*, *speck*...)...

### 1.8 Usos idiomàtics i expressius del lèxic

Expressions idiomàtiques: *essere al verde*, *piovvere sul bagnato*...

Expressions idiomàtiques recents: *valer/fare un tubo*, *montarsi la testa*...

Refranys: *prendere due piccioni con una fava*; *tanto va la gatta al lardo che ci lascia lo zampino*...

Jocs de paraules: *una certa età è sempre un'età incerta*; *viviamo d'istanti anche quando viviamo distanti*...

## 2. Morfosintaxi

### 2.1 El substantiu

2.1.1 Plurals. Repàs i aprofundiment dels plurals irregulars: *stratega/strateghi*, *tempio/templi*, *la flebo/le flebo*, *la tigre (masc. /femm.)*, *l'/gli euro*...

Substantius amb femení i masculí diferents al singular i al plural: *l'eco(fem.) /gli echi*, *il riso/le risa*, *il carcere/le carceri*...

Substantius amb dos plurals i canvi de significat: *gli ossi/le ossa*, *i figli/le fila*, *i cigli/le ciglia*...

Substantius amb la mateixa forma al singular i al plural: paraules agudes accentuades (*il maragià/ i maragià*), monosíl·labs (*il re/i re*), noms "escurçats" (*il cinema/i cinema*), préstecs (*il/i wurstel*, *il/i toreador*...), noms masculins en -a: d'animals exòtics (*i cobra*, *i lama*...), alguns noms femenins que acaben en -ie (*la/le serie*, *la/le specie*...), femenins en -i (*la/le ipotesi*, *la/le analisi*, *la/le nevrosi*...), seqüència adjectiu de color + nom (*le camicie verde bottiglia*, *le copertine grigio topo*...), noms amb el prefix "anti" + nom (*i prodotti anticellulite*, *le sostanze antigelo*...)...

Formació del plural en els noms compostos: noms compostos que romanen invariables (*il/i purosangue*...), noms que varien el segon element (*il cavolfiore/i cavolfiori*...), noms que varien el primer element (*i*

CVE-DOGC-A-16148029-2016

*capifamiglia, i fichidindia...*), noms que varien els dos elements (*le casseforti, i bassifondi...*).

2.1.2 Gènere. Absència de correspondència entre el gènere natural i el gramatical: *la guardia, il/la soprano, la sentinella...*

El gènere dels noms de professions: *il ministro/la ministra, il/la preside...*

El gènere dels noms de ciutat (*la Milano da bere*) i dels equips de futbol (*la Roma, il Napoli*).

2.1.3 Nominalització: *il sapere, il domani, il perché, il brutto...*

2.1.4 Substantius que introdueixen determinades preposicions: *fiducia in..., fedeltà a ...*

## 2.2 Els determinants

### 2.2.1 Articles

Repàs i ampliació de l'ús de l'article determinat en certs noms de llocs geogràfics concrets (continents, països, illes...): *la Groenlandia, Terranova, la Sicilia, Ischia, le Eolie ...*

L'ús de l'article determinat en noms de llocs seguits per especificacions: *la Firenze dei Medici; la Roma fascista...*

L'article (i la preposició articulada) amb els noms propis en algunes variants regionals (*la Silvana, il Gino*), cognoms (*i Rossi*), cognoms femenins (*la Loren*), cognoms masculins de personatges famosos (*il Manzoni*), malnoms (*il Guercino, l'Ammazzasette*), els noms propis referits a una obra d'art... (*l'Amleto di Shakespeare, la Carmen di Bizet, il David di Donatello...*).

L'ús de l'article amb les sigles: *l'Istat, il Censis...*

Repàs i ampliació de l'ús dels articles amb dates, dies (o parts del dia), hores i tants per cents: *il 1º maggio, la mattina, il 3 %...*

Omissió de l'article davant al possessiu en expressions fixes: *a mio dire, a modo mio, a vostro parere...*

### 2.2.2 Demostratius

Repàs dels demostratius en el llenguatge escrit/regional/administratiu: *codesto, tale, simile/siffatto, stesso, medesimo, ciò...*

L'ús de *alcuno* en frases negatives: *non ho ricevuto alcuna risposta*.

L'ús de l'adjectiu *proprio* com a possessiu reflexiu: *tenere cura della propria persona, fare il proprio dovere...*

2.2.3 Expressions amb alguns adjectius numerals: *fare due chiacchiere, fare quattro passi...*

2.2.4 Adjectius i pronoms indefinits correlatius: *per alcuni si tratta di arte, per altri solo canzonette...*

## 2.3 Els pronoms.

2.3.1 Els pronoms demostratius en el llenguatge escrit, regional, burocràtic: *codesto, tale, simile/siffatto, stesso, medesimo, ciò...*

Els demostratius amb valor neutre (*questa è bella...*) i reforçats amb *qui/qua, li/là* (*non ti fidare di quello là...*).

2.3.2 Aprofundiment dels pronoms relatius dobles: *chi, quanto, quanti/e, chiunque...* (*quanto hai detto sarà riferito a chi di dovere...*)

Ús del *che* en el llenguatge col.loquial: *il giorno che ti ho incontrata...*

Aprofundiment del pronom relatiu + formes del pronom relatiu neutre: *il che, per cui...*

2.3.3 Aprofundiment dels diferents valors del *si*: reflexiu/reflexiu recíproc per expressar una ordre o un consell (*il volante si tiene così*), impersonal amb els verbs reflexius i pronominals passivants (*qui si vendono bibite fredde*), amb el valor de *noi* típic de la Toscana (*stasera noi si va al cinema*).

Repàs del *si* + adjectiu: *quando si è vecchi...*

L'ús de les formes impersonals amb els pronoms (*lo si seguirà con attenzione*) i amb els pronoms reflexius i falsos reflexius (*non è escluso che lo si faccia, (qui) ci si sveglia sempre alle sette...*).

2.3.4 Posició enclítica dels pronoms personals en subordinades amb l'infinitiu (temps simples i compostos):

CVE-DOGC-A-16148029-2016

senza vederlo, dopo averlo incontrato, per esserselo preso; amb el gerundi: *avendogli detto tutto, mi sentivo meglio*; i amb el participi: *la lettera consegnatagli, accortasi dell'errore...*

## 2.4 L'adjectiu

Adjectius que regeixen determinades preposicions: *diverso da, bravo a, capace di...*

Adjectius qualificatius compostos i formació del plural: *atteggiamenti piccolo-borghesi, vestito verde scuro...*

Adjectius qualificatius que canvien de significat en posició anterior o posterior al nom: *una certa informazione/un'informazione certa, un grand'uomo/un uomo grande...*

Usos particulars de l'adjectiu *bello*: *alla bell'e meglio, il bello è che...*

Funció adjectiva dels participis en posició postnominal: *un vestito di stoffa scadente...*

El superlatiu absolut: usos familiars (*Marco è tutto sportivo*), idiomàtics (*ricco sfondato, innamorato pazzo...*), amb prefixos (*arcistupo, stragrande, superleggero...*).

Superlatius en -errimo (*pauperrimo*), -entissimo (*eccellentissimo*).

Expressions fixes amb adjectiu qualificatiu + nom: *la dolce vita, la prima donna...*

## 2.5 El verb

2.5.1 Tipus de verbs: copulatiu, predicatiu, auxiliars, transitius, intransitius, impersonals, reflexius, pronominals, actius i passius.

### 2.5.2 Temps i aspecte

#### Mode indicatiu

Aprofundiment de les funcions temporals (ús del present, del passat i del futur) i aspectuals (aspecte perfectiu i imperfectiu dels temps del passat i del futur).

#### Mode subjuntiu

Repàs de l'ús del subjuntiu en frases independents: *coniuntivo esortitivo (proviamo!), congiuntivo dubitativo (che abbiano sbagliato strada?), congiuntivo esclamativo (se sentissi come canta bene! Venisse a dirmelo di persona!), congiuntivo desiderativo (almeno avessi imparato qualcosa, la smettessero di urlare...)*.

Ús obligatori del subjuntiu en les frases dependents: amb verbs i expressions d'opinió, voluntat, dubte, sentiment, aparença (*l'ipotesi è che il furto sia avvenuto nella notte; mi pareva che non avessero capito le nostre spiegazioni...*), amb conjuncions finals, concessives, condicionals, *eccettuative, limitative*, temporals (*hanno cercato una soluzione, affinché il negozio non chiudesse; malgrado sia ricco, non è felice; casomai Marco non possa, andrò io a comprare i biglietti; mi hanno rubato il portafoglio senza che me ne accorgessi; potevo aspettarmi di tutto, fuorché mi licenziassero; che io sappia, non gli piace leggere; prima che parta, voglio salutarlo...*), amb frases relatives (*cerco una segretaria che parli e scriva in arabo...*), amb expressions impersonals (*è incredibile che non abbiano ancora consegnato il lavoro...*), en subordinades que precedeixen la principal (*che questo lavoro fosse così complicato, non me l'aspettavo...*), en les interrogatives indirectes (*ci chiediamo chi sia quella ragazza...*).

#### Mode condicional

Repàs de l'ús del condicional en frases principals.

Ús del condicional en les subordinades interrogatives indirectes (*non immaginavamo che cosa avrebbero fatto alla fine della scuola...*), temporals (*questo problema capita quando meno me lo sarei aspettato...*), adversatives (*è assolutamente tranquillo, mentre si dovrebbe preoccupare...*), comparatives (*sono stati più disponibili di quanto ci saremmo aspettati...*), relatives (*c'è chi non farebbe niente per gli altri...*), *incidental* (*il debito, a quanto risulterebbe, è stato pagato dagli eredi...*). Condicional passat per expressar el futur nel passato.

#### Infinitiu

L'infinitiu després d'*oltre, tranne che/salvo che/eccetto che, in quanto a* (*accetto tutto, salvo che essere tradito...*).

L'infinitiu present en las subordinades implícites + *a* (*a sentirlo parlare, sembra un esperto...*).

L'infinitiu passat en les subordinades (*sono convinto di aver fatto la scelta giusta...*) i després de *dopo* (*dopo*

*aver finito di lavorare, prendo l'aperitivo...).*

#### Gerundi

Repàs de l'ús del gerundi present i passat en subordinades causals (*essendo malato, non è andato a lavorare...*), concessives (*pur avendo lavorato sodo, non è riuscito a consegnare la relazione...*), condicionals (*volendo, potremmo partire subito...*), temporals (*andando al cinema, ho incontrato mio cugino...*), modals (*arrivava correndo...*).

Ús de la construcció *andare*+gerundi per indicar la repetició d'una acció (*i politici vanno dicendo che le cose miglioreranno...*).

#### Participi

Ús del participi present com adjectiu (*è una donna vincente*), com substantiu (*hanno nominato un nuovo dirigente*) i com verb en el llenguatge administratiu (*gli aventi diritto, il richiedente...*).

Ús del participi passat per indicar una causa (*preoccupato per la sua salute, si rivolse al medico...*), temps (*arrivati a casa, sono andati subito a dormire...*), una frase relativa (*il giovane ferito nell'incidente è finito in ospedale...*).

#### 2.5.3 La veu passiva

Repàs de la concordança del participi passat amb el subjecte de la frase passiva (*le ragazze sono state selezionate per la gara di atletica...*).

Repàs de la construcció i dels usos del *si spersonalizzante* (*qui non si fuma...*) i de la concordança amb el participi passat i amb l'adjectiu (*quando si è rispettati, ci si sente più sicuri; quando si è contenti non si vedono le difficoltà...*).

Ús de l'auxiliar *andare* per expressar el desenvolupament d'una acció passiva (*molto cibo è andato sprecato...*) i per expressar necessitat (*il biglietto dell'autobus va vidimato...*)

#### 2.6 Les preposicions

Repàs i aprofundiment de les preposicions. Usos particulars.

Verbs i expressions amb preposició: *accontentarsi di, smettere di, provare a, tradurre da, non ho niente da fare, bello da morire...*

*In articolato* + infinitiu: *nel correre si è slogato una caviglia...*

Locucions preposicionals: *in fretta e furia, sulle prime, alle prese con...*

#### 2.7 Els adverbis

Repàs i aprofundiment dels adverbis.

Usos particulars d'alguns adverbis: *mai più, mica, proprio, specie...*

Funció i posició de l'adverbi *mai*: *mai sentito, come mai, caso mai...*

Usos d' *affatto*: *non mi piace affatto, hanno idee affatto diverse...*

Adverbis en *-oni*: *ginocchioni, cavalcioni...*

Adverbis per afirmar i negar: *già, certo, senz'altro, appunto, assolutamente no...*

Locucions adverbials: *a più non posso, d'ora in avanti, di colpo, d'altronde, press'a poco, alla meglio, a squarciagola, a vanvera...*

#### 2.8 Els connectors

Repàs i aprofundiment.

Els connectors textuais en funció adversativa (*anzi, tuttavia, bensì, addirittura...*), d'oposició (*ciononostante, tuttavia, nondimeno...*), enumeratius (*in effetti, ovvero...*), d'ordre cronològic (*a quei tempi, proprio allora, nel frattempo, alla fine, successivamente, dopo molto tempo...*)...

Senyals discursius: *ecco, appunto, dunque, davvero?,...*

#### 2.9 L'oració

### 2.9.1 L'oració simple

Oració exclamativa: *quanto sei pesante! lo una cosa del genere, mai!, ...*

Oració sense verb: *caldo torrido in tutta Europa; poca gente, stasera?, ...*

### 2.9.2 L'oració composta

Repàs de la subordinació

La frase scissa: *è a Luisa che ho regalato un libro; quello che non so è perché non si siano fatti più vivi...*

### 2.10 El sintagma nominal

Posició de l'adjectiu qualificatiu: funció distintiva (*gli amici vecchi*) i funció descriptiva (*i vecchi amici*).

Seqüència amb dos adjectius: *la difficile situazione economica/la situazione economica difficile, la nebbiosa pianura Padana...*

Posposició del subjecte: *è venuto il dottore poco fa...*

Focalització: la *dislocazione a sinistra* (*il vestito, l'ho comprato al mercato; inquieto, Marco lo è sempre stato...*) i la *dislocazione a destra* (*non lo mangio, il formaggio...*).

### 2.11 El sintagma verbal

#### 2.11.1 La *reggenza verbale*

2.11.2 Posició dels elements de negació *affatto, assolutamente, per niente, per nulla, nemmeno* després de *non+verb*: *non sono affatto contenta; non mi ascoltano per niente...*

2.11.3 Posició dels adverbis que es refereixen només al verb: *arrivo presto; sono tornati insieme...*

#### 2.11.4 Posició del participi passat

Participi passat amb valor predicatiu: *ho la pelle tutta arrossata...*

Participi passat en construccions emfàtiques: *mangiato, sicuramente ha mangiato...*

Posició de l'infinitiu en expressions col·loquials: *studiare, ha sempre studiato poco...*

## 3. Ortografia i aspectes gràfics

3.1 Puntuació: ús del guió, de les cometes, dels punts suspensius, de l'asterisc i dels parèntesis.

3.2 Convencions de puntuació i lletres majúscules en textos de caràcter formal.

3.3 Ús dels caràcters en les seves diferents formes: cursiva, subratllat, abreviacions, sigles, punts cardinals, segles, noms abstractes (moviments culturals: *il Rinascimento*; esdeveniments històrics: *le Guerre Mondiali*); organismes públics.

3.4 Ús del guionet: entre dos numerals (*due-tre compresse al giorno*), entre dues paraules amb funció el·líptica (*la partita Italia-Germania, l'autostrada Bologna-Firenze, il rapporto madre-figlio*), entre dos substantius (*Stato-nazione, ascolti-record*), entre dos adjectius el primer dels quals és masculí singular (*la produzione tecnico-scientifica*) o el primer dels quals està truncat (*socio-educativo, eco-incentivi*).

3.5 *i* epentètica: *cielo, scienza, coscienza...*; *i* etimològica: *specie, effigie, superficie...*

3.6 Paraules compostes amb accent gràfic: *vicere, autogrú...*

3.7 L'accent diacrític en els monosíl·labs: *li/lí, da/dà, se/sé...*

3.8 Fonemes homòfons no homògrafs: *liquore/cuore, quotidiano/cuocere...*

3.9 Ús de la *d* eufònica.

3.10 *Troncamento vocalico* (*nessun aiuto*) i *sillabico* (*bel tipo*); *troncamento facoltativo* (*far lavorare, venir meno*).

3.11 Repàs de la grafia unida i/o separada en paraules dubtoses: *a proposito, d'accordo, tutt'altro, tutt'uno*,

*almeno, pressappoco, sottosopra...*

3.12 Grafemes estrangers: paraules amb les lletres *j, k, w, x, y*.

4. Fonètica i fonologia.

(Vegeu la imatge al final del document)

[4. Fonetica i fonologia\\_C.pdf](#)

#### Annex 2

Ordre de matrícula i criteris de prioritat

1. Els candidats, un cop preinscrits, s'ordenen en una llista segons la puntuació obtinguda al certificat de nivell avançat, sempre que l'hagin aprovat en les convocatòries de febrer o juny del curs escolar immediatament anterior, o segons el resultat numèric de la prova d'ordre d'accés.

2. Els criteris de prioritat en l'admissió de nou alumnat són els següents:

En primer lloc, els candidats ordenats segons la nota obtinguda al certificat de nivell avançat o a la prova d'ordre d'accés. L'ordre de les notes és en sentit decreixent.

En segon lloc, els alumnes repetidors del mateix centre seguint l'ordre establert a partir del resultat del sorteig.

En tercer lloc, els alumnes oficials del mateix centre amb una situació de no presentat o no presentada, no qualificat o no qualificada o que han fet renúncia de matrícula seguint l'ordre establert a partir del resultat del sorteig.

#### Annex 3

Els cursos d'actualització i especialització del nivell C-1 d'italià s'imparteixen, a partir del curs escolar 2016-2017, a:

EOI Barcelona-Drassanes

#### Annex 4

Proves específiques de certificació del nivell C-1

1. Contingut de les proves del nivell C-1

Les proves s'han d'elaborar d'acord amb les prescripcions de la direcció general competent i tenen com a referència els objectius generals, els objectius per destreses i els continguts descrits en l'annex 1 d'aquesta Resolució.

2. Components i ponderació de la prova

Cada prova constarà de tres parts.

CVE-DOGC-A-16148029-2016

**Primera part:**

Correspondrà a la resolució de diferents tasques de comprensió escrita i comprensió oral.

Aquesta part de la prova tindrà una durada màxima de 120 minuts i una

ponderació del 40% sobre el total de la puntuació de la prova. La ponderació del 40% es compon d'un 20%, que correspondrà a la comprensió escrita, més un 20%, que correspondrà a la comprensió oral.

**Segona part:**

Correspondrà a una tasca d'expressió i interacció escrita a partir d'un reactiu oral o escrit que permeti generar produccions de gèneres o tipologia textual diversa.

Aquesta part de la prova tindrà una durada màxima de 95 minuts i una ponderació del 30% sobre el total de la puntuació de la prova.

**Tercera part:**

Correspondrà a l'expressió i interacció oral. Aquesta part de la prova inclourà una part monològica, que consistirà en una exposició sobre un tema personalitzat. A continuació hi haurà una part dialògica, en la qual els alumnes hauran d'exposar els seus punts de vista, opinar i argumentar, incloent-hi exemples o relatant anècdotes, a partir d'un input (frase o text curt) que permeti generar polèmica.

Aquesta part de la prova tindrà una durada màxima de 45 minuts, que inclouen el temps de preparació de la prova, i una ponderació del 30% sobre el total de la puntuació de la prova.

(16.148.029)

#### 4. Fonètica i fonologia.

4.1 Diferència entre /e/ i /ɛ/, i /o/ i /ɔ/: /'peska/, *presente verbo pescare*, /'pɛska/ , il frutto; /'volto/, il viso, /'vɔlto/, *participio passato del verbo volgere*.

4.2 Pronúncia del grup *gli* + consonant al començament de paraula (*glicèmia*, *glicine...*) i en les paraules *negligente* i derivats i en els composts i derivats de *glifo* (*geroglífico*, *triglifo...*).

4.3 Pronúncia de les dues consonants del dígraf *gn* en paraules d'origen grec (*gnosi*) i alemany (*wagneriano*).

4.4 No pronúncia de la vocal àtona en els dígrafs *ci*, *gi* + vocal: *cielo*, *giacca*, *scienza...*

4.5 Paraules homògrafes amb accentuació fonètica diferent: /'perdono/ i /pɛr'dono/, /'ancora/ i /an'cora/...

4.6 Elisió obligatòria (*l'albero*, *quell'angolo*, *bell'aspetto*, *sull'argine*, *Sant'Antonio*, *mezz'ora*, *tutt'altro...*) i opcional (*m'arrangio*, *d'annata*, *quest'uomo...*).

4.7 Apòcope obligatòria amb els adjectius *buono*, *bello* i *santo* (*buon diavolo*, *bel tipo*, *San Carlo...*) i amb els noms de professions (*signor*, *professor*, *dottor...*).

4.8 Aprofundiment de les diferents pronúncies regionals, amb especial atenció al *raddoppiamento fonosintattico*, a la diferent intensitat de les consonants geminades al nord i al sud, a la pronúncia *scempia* de la /r/ al centre-sud, a la pronúncia més intensa de [dʒ] i [b] al centre-sud, a la pronúncia diferent de [ts] i [dʒ] entre vocals a les diverses zones.

4.9 Corbes d'entonació: patrons tonals de l'oració. Reconeixement d'algunes peculiaritats regionals de l'entonació.